

Já o něm vím své

Hana Zagorová

PJ: Nemluv o něm s rozvahou tak přízemní.
On je pro mě z velkých největší.
I týdny deštivé mi zpřijemní
slůvkem, které řek' i bez řečí.

Bezbranná jak loutka v síti houpací,
ztrácím pevnou půdu v chvíli té,
když lásku vyznává mi v náznacích.
Znáš ho líp, však já vím stejně své.

HZ: Řekl mi sám.
PJ: Řek' to sám.
HZ: Jsem, jaký jsem.
PJ: Jsem, co jsem.
HZ: Proč na něj sázet...
obě: Mýlíš se v něm.

HZ: On jedním dechem říci dovede,
ty si můj ráj i adié.

PJ: A má i chůzi krásně línou.

HZ: Já o něm vím své.
Není zrovna hloupý a ani nejchudší.
Má vše co se žádá po mužích.
Sám sebe snad by hýčkal v náruči,
kdyby neměl ruce plné mých.

HZ: Do zrcadel usmívá se koutky úst.
PJ: Ptá se, ptá se mně s úsměvem, co o něm vím.
HZ: Všem se touží líbit, což je zlé.
PJ: Jak se krásně na mně dívá...
HZ: Chce vavřín, nevidí však trávu růst.
PJ: Možná už nevidí trávu růst.
Nevnímá,

obě: že já, i já vím své.

HZ: Řekl mi sám.
PJ: Řek' to sám.
HZ: Jsem, jaký jsem.
PJ: Jsem, co jsem.
HZ: Proč na něj sázet...
obě: Mýlím se v něm.

HZ: Jedno však vím, že je mi vším,
že je můj ideál...
Ráda ho mít budu dál.
Jako on já, jsem jaká jsem.

PJ: Jako ty já dnes...

obě: ...zhlížím se v něm.

PJ: Proč jedním dechem říci dovede,
ty si můj ráj...

HZ: I adié...

PJ: A má zas chůzi krásně línou...

HZ: Já o něm vím své.

PJ: Co když nás teď klame s jinou?

obě: Já o něm vím své.